Βυζαντίων

Δίφιλος δ' εν Απολειπούση, μάγειρον τινα παράγει, Αθηναίου
ποιεί τάδε λέγοντα· Δειπνοσοφ.
. . . . Βιβλ. Δ'
το των εδεσμάτων τα γένη κατά προσδοκίαν. § IX.
όταν, Ροδίοις κεχρημένας, φέρε σοι δος
ευθύς από θερμού την μεγάλην αυτοίς σπάσαι
αποσβέσας σίλουρον, ή λεβίαν· εφ' ᾧ
χάρις πολύ κάλλιον, ή μύραιναν προσεγχέας.
Β. Αλλ' ον ο σύμβουλος. Βυζαντίοις,
αψινθίω τα δέοντ' όλα γαρ παραλίθη
καθαρά ποιούσι πάντα τα προσφερόμενα.
διά γαρ το πλήθος των παρ' αυτοίς ιχθύων,
πάντες βλιχανώδεις[1] εισί γ' μεστοί γλίσχρης.

θύννων δ' ωραίων Βυζάντιαν έχε το κύτος " Βιβ. Ζ'
γ' σκέλεσι σπαρών βυθίων δε, γ' ευχέρδς λιθοβάτην. § LXXXIV
όσα γ θύννοι.

(1) βλιχανώδης. = γλισχρώδης γλοιώδης καθάλμας(;) Λεξ. Ελ. Σκαρλ.
βληχ[redacted]ώδης = ο βληχώμενος ευήθης (;) " " "

Βυζάντιον. (Ἀμία)

Βιβλ. VI. Φύλαρχος δ' ἐν εἰκάδῃ ἱστοριῶν κ. Βυζαντίους,
§ 101. φησὶν, οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι, ὡς Λακεδαιμονίους
τῶν εἱλώτων.

Βιβλ. VII. Ἀμία. (ἡ) ἰχθῦς· ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ.
§ 14. ,, Ἔσθιε δ' αὐτὴν σὺ Βυζαντίῳ ἐξ ἐρατεινῷ,
ὅσπερ ἀγαθὴν ἐθέλεις [illegible] ἄλλως σύ
ἥδε ἐστί, [illegible] θαλάσσης
ἠλακατηνιάδος χειρῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ